

Liptay Orsolya vagyok, négy éve kerékpározom napi rendszerességgel Budapesten, önkénteskedem a Kerékpárosklubnál és más civil szervezeteknél, szerveztem Bringakonyhát és bringás bolhapiacot, valamint másfél éve a Belvárosi Területi Szervezet titkárhelyetteseként, egy hónapja pedig titkáráként tevékenykedem.

Azért jelentkezem az elnökségbe, mert úgy látom, hogy bár történtek lépések a tagok véleményének becsatornázására, azok még mindig nem jelenik meg elég markánsan a klub stratégiai döntéseiben. Továbbra is kihívásnak tekintem, hogy a

Kerékpárosklub ne csak szakmailag kompetens, hanem szerethető szervezet is legyen, ahol a tagok úgy érzik, van beleszólásuk az ügyekbe, és ahol a szervezet alapját az erős területi „sejtek” képezik, aktív tagsággal. Szeretném, ha a Klub feladatai között markánsan megjelenne a közösségszervezés, közösségépítés, illetve az önkéntesmenedzsment nagyobb hangsúlyt kapna. A szervezeti problémákat (pl. meggyengül a területi szervezet) közösségépítő, vagy moderátor bevonásával azonnal orvosolnám, mivel újraépíteni egy területi szervezetet sokkal nagyobb energia, mint megjavítani a meglévőt. Megerősíteném az eddig csak névleg működő Választmányt, pénzügyi keretet is rendelve mellé, hogy személyes találkozók révén tapasztalatcsere jöjjön létre, és beindulhassanak azok a kedvező folyamatok és szinergiák, amelyek dinamikus növekedési pályára állíthatják a Klubot. Maximálisan építenék a területi szervezetek helyismeretére, kapcsolataira, autonómiájuk a kulcs az alulról építkező, fenntartható szervezethez, amelyet vizionálok. Kiemelt fontosságúnak tartom emellett a pénzügyi átláthatóság javítását, illetve hosszú távon részvételi költségvetés bevezetését a klubnál.

Másik ötletem egy turisztikai adatbázis létrehozása, amely rövid távon önfenntartóvá válhat, és a Kerékpárosklub eddigi elsődleges célcsoportja, a városi kerékpárosok mellett a túrázókat is megszólítja.

Rövid távú stratégiai célként a pénzügyi stabilitás megteremtését, a dinamikus tagnövekedést és ezáltal nagyobb legitimitást, a jobb belső kommunikációt és az átláthatóbb folyamatokat jelölném meg. Számomra ugyanis a tagtoborzás nem elsősorban a pénzügyi stabilitás, hanem a szervezet legitimitásának megteremtését szolgálja.

Hosszú távú célként pedig egy olyan civil tömegszervezetet képzelek el, amilyen még nem volt Magyarországon – amelynek minden kerékpáros számára van mondanivalója, nyitott, személyes elköteleződésen alapul, és minden tag számára biztosítja a részvételt, és minden kerékpáros el tudja képzelni a helyét a szervezetben, amihez tartozni „menő”, mert az általam vizionált szervezetben nemcsak aktivistákra, de passzivistákra is szükség van.

Hiszem, hogy tudásom és tapasztalatom, lelkesedésem és szenvedélyem hozzájárulhatnak a Magyar Kerékpárosklub sikeréhez.